

РЕШЕНИЕ

№ 763

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 37 СЪСТАВ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цветан Ив. Колев

при участието на секретаря Анна Щ. Тодорова
в присъствието на прокурора А. Б. Н.
като разгледа докладваното от Цветан Ив. Колев Частно наказателно дело № 20231100201464 по описа за 2023 година

РЕШЕНИЕ

град СОФИЯ, 02.11.2023 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

-

ЦВЕТАН КОЛЕВ - съдия-докладчик по **НЧД 1464 / 2023 година**, по описа на **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД**, като проверих материалите по наказателното дело намерих следното:

Производството е по реда на чл.12 и следващи от Закон за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода /ЗПИИСАННЛСМВЛС.

Делото е образувано въз основа на внесено пред Софийски градски съд Удостоверение по чл.4 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008 година за прилагане принципа на взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода и на мерки, включващи лишаване от свобода за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз.

Удостоверението е издадено от А.К., **НАКАЗАТЕЛЕН ПРОКУРОР** при **ПРОКУРАТУРА** на **НАКАЗАТЕЛЕН СЪД** на **СОЛУН**, Република **ГЪРЦИЯ**.

В това удостоверение е отразено, че по отношение на българския гражданин В. Г. Г., ЕГН *****, /както и по отношение на още двама български граждани/, в Република Гърция е проведено наказателно производство пред Апелативен съд – Солун, Република Гърция. В. Г. е признат за виновен в извършване на две престъпления от „общ характер“:

- „Присъединяване към престъпна организация“ и
- „Нелегален трафик на хора“.

Деянията са квалифицирани като престъпления и за тях са предвидени наказания по чл. 26, параграф 1а.27, параграф 1.45, 94, параграф 1 от Наказателния кодекс на Република Гърция и чл.30, параграф 1 от Закона 4251/14

На Г. е наложено общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от **двадесет години**.

За прецизност, и с оглед приложението на чл.13,ал.1 от закона, съдът ще посочи и наказанията, наложени, преди определяне на общото наказание „лишаване от свобода“.

За престъплението по присъединяване към престъпна организация му е наложено наказание от 6 години лишаване от свобода.

За престъплението, трафик на хора е наложено наказание от по пет години за всеки от седемдесетте и четири случая на доказан трафик на хора.

Наложено е общо наказание от 154 години, като сбор от наложеното наказание от най-тежкото наказание - шест години за участие в престъпна група и увеличено с две години за всеки от седемдесет и четирите случая на продължавана престъпна дейност за престъплението „трафик на хора“.

След определяне на това общо наказание, съдът е постановил и е осъдил Г. да търпи наказание именно двадесет години лишаване от свобода.

До момента на издаване на удостоверението /29.06.2023 година/, лицето е изтърпяло от наказанието си 708 дни.

Пълният размер на наложеното наказание предстои да изтече на 21.07.2041 година, като понастоящем лицето продължава да търпи това наказание в издаващата държава Република Гърция.

В съдебно заседание представителят на Софийска градска прокуратура предлага искането да бъде уважено и акта на органа да бъде признат от българската държава и приведен в изпълнение.

Засегнатото лице не се явява.

По отношение на него производството е провежда по реда на чл.269,ал.3,т.4 от НПК.

Упълномощен защитник на засегнатото лице изразява становище, че искането е основателно.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните прие за установено следното:

От изпратените от гръцките власти съдебен акт - заверен препис и превод на български език и придружено с него Удостоверение по чл.3 от ЗПИИЛС, /чл.4 от Закон 4307/2014 за включване в гръцкото право/, издадено по образец съгласно приложение №1 се установява че по отношение на българския гражданин В. Г. Г. в Република Гърция е проведено наказателно производство пред Апелативен съд Солон, Република Гърция. В. Г. е признат за виновен в извършване на престъпления от „общ характер“, цитирани и по-горе и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от двадесет години. До момента на издаване на удостоверението, лицето е изтърпяло от наказанието си, отново по-горе посочените седемстотин и осем дни.

С Решение на Прокуратурата на наказателния съд в Солун е било взето решение да се предаде съдебния акт за изпълнението на наложеното наказание на българските власти. В изпълнение на това решение е и издаденото Удостоверение по чл.4 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008 година за прилагане принципа на взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода и на мерки, включващи лишаване от свобода за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз.

Удостоверението е относимо към влязъл в сила акт - решение на компетентен орган на държава-членка на ЕС, което представлява наказателно решение на съд, с което е била ангажирана наказателната отговорност на българския гражданин с налагане на наказание лишаване от свобода, т.е. акт за налагане санкция по смисъла на чл.1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС. То съдържа необходимите реквизити, предвидени както в чл.4 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета на ЕС, така и според изискванията на приложение №1 към ЗПИИСАННЛСМВЛС.

Местоживеенето на осъденото лице определя компетентността на Окръжния съд за признаване на съдебния акт. От справка НБД, /от 13.03.23 г., л.10 от делото/, се установява, че както постоянното местоживеене на засегнатото лице е в град София, т.е. в района на правораздаване на Софийски градски съд.

Деянието не попада в списъка от престъпления, за които не се изисква двойна наказуемост, съгласно чл. 8 ал.2, т.1 и т.3 от ЗПИИСАННЛСМВЛС.

Независимо от това, двойна наказуемост обаче е налице, тъй като решението на гръцкия съд е за деяния, което съставлява престъпление както по унгарското, така и съобразно българското законодателство. Според присъдата, е признат за виновен в извършване на престъпления от „общ характер“:

- „Присъединяване към престъпна организация“ и
- „Нелегален трафик на хора“.

Деянията са квалифицирани като престъпления и за тях са предвидени наказания по чл. 26, параграф 1а.27, параграф 1.45, 94, параграф 1 от Наказателния кодекс на Република Гърция и чл.30, параграф 1 от Закона 4251/14

Тези две деяния са престъпления от общ характер и съобразно

българското законодателство. По отношение на второто от тях, „трафик на хора“, страните се солидаризираха, че това е престъпление по чл. 281,ал.2,т.2 от Наказателния кодекс на Р. България.

По отношение на първото от двете деяния, в съдебно заседание се разви спор, касаещ относимата по българското законодателство правна норма – дали е тази на чл.321,ал.2, или тази на чл.321,ал.3,т.2 НК.

Този спор се отнесе към проблемите по приложението на чл.13,ал.1 от специалния закон, но доколкото тук се коментира въпроса, няма логично е и тук съдът да аргументира основания, които биха имали значение и при последващата преценка за евентуална редукция на определеното за изтърпяване в българската държава наказание.

След запознаване с наличните материали, съдът приема, че деянието, за което Г. е признат за виновен в Република Гърция е такова, покриващо състава на престъпление по чл.321,ал.2 от наказателния кодекс на Република България. Доколкото в диспозитива на наказателното решение на съда в Солун липсва изрично отразяване, престъплението участие в престъпна група, за което Г. е признат за виновен да е осъществено по „користна цел“, а подобно разбиране не може да се извлече и от наличните останали документи, то съблюдавайки и принципа за „неотежняване положението на осъдения“, съдът приема, че по българското законодателство деянието съвпада с престъпление по чл.321,ал.2 НК.

Не са налице основанията за отказ за признаване на решението, визирани в разпоредбата на чл.15 от ЗИНЛС. Представеното удостоверение е пълно и съответства на съдебния акт; лицето се намира на българска територия, и не се изисква изпълнение на чл. 15 ал.1 т.2 б.а-в от ЗПИИСАННЛСМВЛС; не се нарушава принципа „ne bis in idem“; налице е двойна наказуемост, доколкото деянието не попада в списъка по чл.8 ал.2 от ЗПИИСАННЛСМВЛС; изпълнението на наказанието не е погасено по давност, липсват следните ограничения—имунитети, възрастови ограничения, задочно производство при неспазване на изискванията за него, изчерпателно изброени в чл. 15 ал.1 т.9 б. а- в; не се включват медицински мерки наред с изпълнението на наказанието лишаване от свобода; престъплението не е извършено на територията на България. По отношение на изискването на чл. 15 ал. 1 т.8 от ЗПИНЛС. С присъдата на полския съд общото наказание е в размер на три месеца лишаване от свобода и не е започвало неговото изпълнение. Поради това съдът счита, че не се касае за остатък от шест месеца или по-малко, а за присъда, чийто общ размер е по-малко от шест месеца и не следва да се обсъжда възможността да не се признае изцяло изпълнението на присъдата само на това основание.

С оглед горното съдът счита, че са налице условията за признаване и изпълнение на представеното Решение на Апелативен съд Солун, поради което и на основание чл. 12 от ЗПИНЛС следва да се признае и изпълни наказанието на осъденото лице.

Доколкото във вида, в който е наложено от съда в Гърция, наказанието съществено надхвърля максималния размер, който би могъл да бъде наложен

по българското законодателство, то се налага приспособяването му по чл. 13, ал. 1 от ЗПИНЛС. За престъплението по чл. 218, ал. 2, т. 2 от НК, предвиденото максимално наказание е лишаване от свобода за срок от шест години. За престъплението по чл. 321, ал. 2 НК, предвиденото наказание е за срок също от шест години. Приложението на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от НК по българското законодателство предполага определяне на общо наказание от шест години лишаване от свобода. В случая, недопустимо би било, българският съд да прояви своеобразна „самоинициатива“, прилагайки разпоредбата на чл. 24 НК, т.е. увеличавайки наказанието от шест години, напр. с $\frac{1}{2}$, доколкото подобен прием не е предвиден в специалния закон при приложението на чл. 12 и чл. 13. След приложената корекция, наказанието, което Г. следва да изтърпи е от шест години лишаване от свобода.

Препис от решението следва да се изпрати на съответната прокуратура за предприемане на действия по изпълнение, както и на ВКП и МП на Република България. Изпълняващата прокуратура следва да събере от издаващата държава необходимата информация по чл. 18 ал. 4 т. 1-4 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, с оглед задължението за уведомяване на компетентния орган на издаващата държава.

В б. Й на Удостоверението по чл. 3 от Закона е посочено изрично, освен че приложимата разпоредба в Република Гърция е възможност за прилагане на предсрочно или условно освобождаване след изтърпяване на $\frac{3}{5}$ от наказанието, който срок е различен от предвидения в разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от Наказателния кодекс на Р. България, така и съгласно б. Й, т. 2 да се предостави информация относно приложимите нормативни разпоредби на изпълняващата държава във връзка с условното и предсрочно освобождаване, както и началото и края на срока на предсрочното освобождаване. Информацията относно приложимите разпоредби по българското законодателство за УПО следва да се предостави на издаващата държава, ведно с уведомление за приемане на изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“, а останалите данни - след получаване на съответната информация от прокурора, по реда на чл. 18 ал. 4 от ЗПИИСАННЛСМВЛС.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 12 от ЗПИИСАННЛСМВЛС съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА и ПРИЕМА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ Присъда/ Решение № 227/2023 на **ТРИЧЛЕНЕН НАКАЗАТЕЛЕН АПЕЛАТИВЕН СЪД СОЛУН**, Република Гърция, постановена на 19.01.2023 година и станала окончателна на 29.06.2023 година, с която българският гражданин **В. Г. Г.**,

ЕГН ***** е бил **признат за виновен** в извършването на престъпления по чл. 26, параграф 1а.27, параграф 1.45, 94, параграф 1 от Наказателния кодекс на Република Гърция и чл.30, параграф 1 от Закона 4251/14, съответстващи на престъпления по чл.321,ал.2 от НК и по чл. 281,ал.2,т.2 от НК на Република България и с което му е наложено общо наказание от **двадесет години лишаване от свобода**.

На основание **чл.13,ал.1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС**, съдът намалява наложеното на **В. Г. Г., ЕГН ******* **наказание**, до максималния размер, предвиден за престъпленията по българското законодателство - чл.321,ал.2 и чл.281,ал.2 НК като **наказанието**, което следва да изтърпи след приемането за изпълнение е **ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА** за срок от **ШЕСТ ГОДИНИ**.

На основание **чл.12,ал.9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС**, във вр. с чл. 25,ал.3 НК **ПРИСПАДА ИЗТЪРПЯНАТА** от осъдения **В. Г. Г., ЕГН ******* **ЧАСТ** от наказанието „**лишаване от свобода**“, от общия срок на наложеното наказание.

На основание **чл.12,ал.9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС**, във вр. с чл.59,ал.1 от НК **ПРИСПАДА ВРЕМЕТО**, през което по отношение на осъдения **В. Г. Г., ЕГН ******* е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“, /ако такава е била взета/.

ОПРЕДЕЛЯ на основание **чл. 57, ал.1, т.2,б.“А“ от ЗИНЗС** първоначален **"строг режим"** за изтърпяване на наложеното наказание "лишаване от свобода".

Заверено копие от решението да се изпрати на Софийска градска прокуратура за предприемане на действия по изпълнението.

На основание **чл. 18 ал.4, т.1-4 от ЗПИИСАННЛСМВЛС** да се предостави информация относно изпълнението на наказание, начало и край на УПО, ако такова е допуснато, бягство на лицето, ако има такова и окончателно изтърпяване на наказанието. Тази информация да се предостави от съда на компетентния орган на издаващата държава с оглед осъществяване на ефективно приспадане на изтърпяната част от наказанието и времето, през което българският гражданин е бил задържан, ако по отношение на него е била приложена мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

След влизане в сила на настоящото заверено копие от решението да се изпрати на Върховна касационна прокуратура и Министерство на правосъдието, както и компетентния орган на издаващата държава Наказателен Прокурор при Прокуратура на Наказателен съд на Солун, Република Гърция.

След влизане в сила на настоящото да се уведоми незабавно компетентния орган на издаващата държава Наказателен Прокурор при Прокуратура на Наказателен съд на Солун, Република Гърция за приложимите правни разпоредби относно предсрочното освобождаване, както и за признаване на съдебното решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест в **14 дневен срок от днес пред Софийски Апелативен съд**.

Съдия при Софийски градски съд: _____